

vat uddannede Maskinister, faar Tiden vise. En militær-teknisk Opdragelse fra Ungdommen af har ubetinget sine Fordele, men mellem det stadig voksende Antal af private eksaminerede Maskinister findes saa megen utvivlsom Dygtighed, at jeg ikke paa nogen Maade tvivler om, at Marinen maa kunne vente sig et godt Resultat ved at tage dem i sin Tjeneste.

Der er foreslaaet i Lovforslaget et Undervisningsraad, og jeg tror, at Marinen vil faa stor Nytte af dette. Til de Bemærkninger, der derom staa anførte i Lovforslaget, skal jeg kun føje, at det er ikke Meningen derigennem at oprette en Kontrolkomitee, en Komitee, der skal kontrollere Undervisningen og Skolecheferne. Det skal derimod kun være et Undervisningsraad, hvorfra man i Undervisnings-spørgsmaal kan faa en sagkyndig Udtalelse, samtidig med, at der tillægges Raadet Ret til Initiativ til Indstillinger til Ministeriet.

Disse Bemærkninger angaaende Lovforslaget. Jeg skal endelig kun tilføje, at det er Meningen ret indgaaende at forandre de unge Menneskers praktiske Uddannelse til Søs. Det er et Problem, hvis rette Løsning medfører ikke ringe Vanskelighed, ikke mindst fordi det i saa stærk Grad berører det finansielle.

Hedemann: Jeg er ikke sagkyndig paa dette Omraade og havde derfor ikke tænkt paa at tage Ordet. Men der faldt enkelte Bemærkninger saavel fra den højtærede Minister som fra det ærede kongevalgte Medlem bag ved mig (Carstensen), som bevæge mig til at fremkomme med nogle Ytringer. Jeg vil først nævne, at Afsnit II. er ganske overordentlig vanskeligt at forstaa for Lægfolk, og jeg vil henstille til den højtærede Minister, at der til Vejledning for det Udvalg, som bliver nedsat, kommer til at foreligge en Oversigt over, hvorledes det ny Lovforslag vil komme til at se ud, saa man kan sammenholde det med den gamle Lov... (Afbrydelse af *Marineministeren*). Meget vel, det glæder mig, at den højtærede Minister er forberedt derpaa, da jeg maa tilstaa, at jeg ikke har kunnet hitte ud af det.

Med Hensyn til selve Skolerne er der en Ting, der gør mig meget ondt, men jeg forstaaer godt den højtærede Ministers Motivering. Det er, at Uddannelsen i Fællesskab af Hærens og Flaadens Officerer falder bort. Jeg tror, den har haft sin Betydning ved det Samliv, der ude paa Hærens Officersskole har fundet Sted mel-

lem Officererne og tillige mellem Lærerne i de forskellige Etater. Men jeg forstaaer godt, at naar den højtærede Minister vil have, at samtlige Officerer, som have gennemgaaet Kadetskolen, skulle have den fortsatte Uddannelse, vil det være nødvendigt at have Skolen for sig selv. Men, som sagt, jeg beklager det i høj Grad af Hensyn til en Samvirken mellem de 2 Etater. Der er blevet talt om Kaserne-ring og om Fællesundervisning paa de forskellige Skoler. Herom ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger. Saaledes som Forslaget foreligger, skal Kadetskolens yngste Afdeling være kaserneret, ældste Afdeling ikke. Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen) har allerede talt derom. Derimod er der ved Maskinskolen slet ikke Tale om en saadan Foranstaltning. Jeg ved ikke, hvorfor Maskinskolens Elever lettere skulde kunne færdes i Byen end Kadetskolens, og jeg mener tillige, at det, naar man faar Fællesundervisning for de 2 Skoler, kan give Anledning til Rivninger eller saadant mellem dem og deres Elever, at de ere stillede forskelligt. Med Hensyn til Fællesundervisningen kan jeg godt indrømme, at der, naar den kan finde Sted, vil kunne spares en Del Lærerkrafter og Læremateriel; men jeg ser ikke ret, hvorledes to Chefer kunne have Ledelsen af Undervisningen i Fællesskab. Kunde man ikke, naar man vil have denne Fællesundervisning, gøre Skridtet fuldt ud og tage en fælles Chef for de to Skoler? Jeg har endnu en lille Bemærkning at gøre med Hensyn til Elevskolen. Der staaer i det fjerde Stykke om Optagelsen af Elever i yngste Klasse, at de skulle have Vidnesbyrd fra et Togt med et af Flaadens Skibe; men der staaer ikke noget om, hvor langt dette Togt skal være. Ved Kadetskolen staaer der derimod, at det skal være to Maaneder. Det er kun et enkelt Punkt, som jeg har stødt an ved, idet jeg gik Forslaget igennem. Jeg antager, at Manglen senere kan afhjælpes i et Udvalg. — Endelig skal jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa det uheldige i en Ytring, som er falden i Motiverne til § 30 a, og som har gjort ondt paa forskellige Steder. Der staaer nemlig der, at disse Lærlinge efter et længere Lærlingetogt, hvor mangan Skolekundskaab glemmes, faa en i Reglen toaarig Kursusuddannelse, som ifølge hele sin Karakter virker mindre heldig baade i moralsk og disciplinær Henseende. Det gør mig ondt, at der imod et Kursus er rettet et Angreb, som vistnok ikke er berettiget, særlig efter